

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.300/2016/8.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Szabóné dr. Dénes Éva ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Bajusz Krisztina ügyvéd

A per tárgya: felmondás jogellenessége és jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.412/2015/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.M.2236/2013/16.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.412/2015/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.
Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 forint és 8.100 forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.
Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 270.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2010. január 5-étől állt az alperes alkalmazásában, 2011. novemberétől B.J. szakszervezeti titkár mellett látott el titkárnői feladatokat. A munkakörébe tartozott a szakszervezeti iroda teljes adminisztrációja, a készpénzállomány és a számlák kezelése, a könyvelőkkel való kapcsolattartás, tagdíjnyilvántartás, a tagoktól a tagdíj beszedése, a velük való kapcsolattartás, a segélyek intézése, valamint a szakszervezet vállalkozásával kapcsolatos ügyek intézése.
- [2] A felperes munkaviszonyát az alperes 2013. május 28-án kelt intézkedésével 30 napos felmondási idővel 2013. július 7-ével felmondással megszüntette. Rögzítette, hogy amennyiben a keresőképtelenségét megfelelően igazolja, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 67. § (2) bekezdése alapján a betegség miatti keresőképtelenség lejártát követő napon kezdődik a felmondási ideje.
- [3] A felmondás indokolása szerint a felperes 2013. május 23-án a munkáltatóijogkör gyakorlójának szóbeli figyelmeztetésekor minősíthetetlen hangnemben fejezte ki egyet nem értését, veszekedést kezdeményezett. Ezt követően 2013. május 24-én felettese tisztázni kívánta a felperessel a vitát, illetve felajánlotta a közös megegyezéssel jogviszony megszüntetést, mivel az együttműködés meghiúsulni látszott. A felperes ezen ajánlatot nem fogadta el, ismételten minősíthetetlen hangnemben beszélt a munkáltatóijogkör-gyakorlójával, majd a munkaidő lejártát megelőzően felszólítás ellenére a szekrényeket - amelyekben a munkáltató működéséhez nélkülözhetetlen okiratok, illetve a munkáltató házipénztára volt - lezárta, és a kulccsal távozott. A munkáltatóijogkör-gyakorlója 2013. május 27-ére egyeztetést kezdeményezett, amelyen a felperes nem jelent meg, a kulcsokat nem adta át, így a munkáltató kénytelen volt a saját tulajdonában lévő szekrények zárát feltörni, hogy hozzájusson a munkavégzéshez szükséges okiratokhoz és a házipénztárhoz. A felperes terhére róttá továbbá, hogy a minimálisan elvárható együttműködési kötelezettségét sem teljesítette a munkaviszonyával összefüggésben, ezáltal a működésben fennakadást okozott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes a keresetében a felmondás jogellenességére tekintettel az Mt. 82. § (2) bekezdésében foglalt jogkövetkezmények alkalmazását kérte, továbbá végkielégítés iránti igényt is előterjesztett. Öt munkanapra járó 36.985 forint felmondási időre járó távolléti díj megfizetését is igényelte az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a felmondásban foglalt indokok valósak, világosak, és okszerűen vonták maguk után a jogviszony megszüntetését.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.M.2236/2013/16. számú ítéletével a felmondás jogellenességére tekintettel kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt jövedelem címén kártérítést, végkielégítést, valamint felmondási időre járó távolléti díjat és perköltséget.
- [7] Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül adja ki a munkaviszony megszüntetésekor kiállítandó igazolásokat azzal a tartalommal, hogy a munkaviszony megszűnésének időpontja helyesen 2013. július 10. napja.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában utalt az Mt. 64. §-ának (1) és (2) bekezdésében

foglaltakra.

- [9] Kifejtette, hogy 2013. május 23-án mindkét fél valamivel emeltebb hangon beszélt a vita hevében, azonban a munkáltatóijogkör-gyakorlójának a vallomása sem támasztotta alá a felperes terhére rótt megengedhetetlen stílusú kommunikációt. A bizonyítatlanság tényét a bíróság az alperes terhére értékelte.
- [10] A 2013. május 24-én történetekkel összefüggésben a felperes és a munkáltatóijogkör-gyakorlója eltérő nyilatkozatot tett. A konkrét esemény megtörténtekor kizárólag ketten voltak jelen. Peradat, hogy a munkáltatóijogkör-gyakorlója telefonon beszélt a szakszervezeti jogtanácsossal Ö.G.ZS.-val, azonban a tanú a vallomásával nem erősítette meg az alperes előadását, mely szerint a felperes minősíthetetlen hangnemben beszélt volna a munkáltatóijogkör-gyakorlójával. Mivel a felek ellentétes tartalmú nyilatkozatot tettek, az alperes által megjelölt tanú pedig nem erősítette meg az alperesi tényállítást, a 2013. május 24-én tanúsított, felperesnek felrótt magatartás sem nyert bizonyítást.
- [11] A felmondásban a felperes terhére rótták, hogy a szekrényeket, amelyekben a munkáltató működéséhez nélkülözhetetlen okiratok és a házipénztár volt, lezárta, és a kulccsal távozott. Az alperesnél hatályos Pénzkezelési Szabályzat azonban rögzíti, hogy a pénztáros a pénztárt önállóan, teljes anyagi felelősséggel kezeli.
- [12] Az alperesnél kialakított gyakorlat szerint kizárólag a felperes kezelte az adott pénztárban lévő összegeket, és a pénzkazettához, páncélszekrényhez kizárólag neki volt kulcsa, amit magánál tartott. Önmagában az, hogy a felperes kulccsal elzárja a pénzkazettát és azzal távozik a munkahelyéről, nem valósít meg kötelezettségsgésgést.
- [13] A lefolytatott bizonyítási eljárás során az alperes az üdülési anyagokat, az üdülési helyeket nyilvántartó dokumentumokat, a segély elismervényeket, illetőleg a kiadási pénztárbizonylatokat jelölte a munkáltató működéséhez nélkülözhetetlen okiratként.
- [14] Peradat, hogy 2013. május 27-én a felperes szekrényeit, illetőleg az íróasztalát kinyitották. Az ekkor készült jegyzőkönyv rögzítette, hogy az alperes által hivatkozott segély elismervények, illetőleg a 2010. és 2011. évi üdülések anyagai, valamint a 2 db betelt és 1 db megkezdett pénztárbizonylat a felperes íróasztalában voltak fellelhetőek. A felvett jegyzőkönyv egyértelműen rögzítette, hogy a munkáltató által megjelölt nélkülözhetetlen okiratok nem voltak elzárva a páncélszekrényben, a felperes íróasztalában voltak. A bizonyítási eljárás során az alperes utólag hivatkozott arra, hogy az íróasztal, illetőleg annak fiókja, szekrénye zárva volt, a jegyzőkönyv azonban nem tartalmaz arra utalást, hogy ezt az eljáró személyek zárva találták, vagy annak a kinyitásához szakembert kellett volna hívni. B.J., sem pedig V.F. nem említette, hogy az adott íróasztal is zárva volt, csupán a szekrény bezárt állapotára hivatkoztak.
- [15] A rendelkezésre álló üdülési helyek az intranetes oldalon is fel voltak töltve, ezért önmagában az a körülmény, hogy a felperes az általa kinyomtatott papír formátumú iratot elzárta, nem indokolta azt, hogy a munkáltatóijogkör-gyakorlója az adott időszakban megjelenő V.F.-nek vagy esetleg más szakszervezeti tagnak a megfelelő, szükséges információt, tájékoztatást ne tudta volna megadni.
- [16] Nem akadályozhatta a munkáltató működését az a tény, hogy a házipénztárat is bezárta a felperes, hiszen egyrészt ez a Pénzkezelési Szabályzat alapján alapvető kötelezettsége és felelőssége volt, illetőleg maga a munkáltatóijogkör-gyakorlója is akként nyilatkozott, hogy „Az volt a gyakorlat, hogy a felperes péntek délután hazavitte a kulcsot, otthon tartotta magánál és hétfőn reggel hozta vissza” (jegyzőkönyv, 4. oldal 1. bekezdés).
- [17] A 2013. munkáltató sms-ben értesítette a felperest arról, hogy 2013. május 27-én egyeztetés céljából jelenjen meg a munkavégzési helyen, és a kulcsokat adja át. Nem lehet a munkavállaló terhére róni, hogy a keresőképtelen időszak tartama alatt nem tett ennek eleget.

- [18] A felperes 2013. május 24-én pénteken, a munkaidő 14 órai lejártát megelőzően, 13 óra 30 perc és 13 óra 45 perc közötti időpontban munkáltatói felszólítás ellenére távozott a munkahelyéről, azonban ennek az a magyarázata, hogy a felek között feszült, kölcsönösen emelt hangú kommunikáció történt, amit követően a felperes rosszul lett. Rossz közérzetre is hivatkozott a munkáltatóijogkör-gyakorlójánál, és azt is közölte, hogy bár a munkaideje még nem járt le, a munkahelyéről távozik. Önmagában az a körülmény, hogy a munkavállaló rosszullete esetén a munkáltatói utasítás ellenére a munkahelyét a munkaidő befejezését megelőző fél-negyed órával korábban elhagyja, nem alapozza meg a munkáltató intézkedését.
- [19] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 82. § (2) bekezdésére, illetve a (3) bekezdésében foglaltakra, továbbá az Mt. 77. § (3) bekezdésében rögzítettekre.
- [20] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.412/2015/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében, a jogalapot illetően helybenhagyta. Az összecszerűség vonatkozásában részben megváltoztatta, a felperes keresetleszállítására tekintettel az elmaradt jövedelem címén megítélt kártérítés összegét mérsékelte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek másodfokú perköltséget, valamint az államnak fellebbezési eljárási illetéket.
- [21] A másodfokú bíróság ítéletében kitért arra, hogy az alperes a fellebbezésében olyan tényekre és körülményekre hivatkozott, amelyeket nem tüntetett fel a felmondás indoklásában, így a Pénzkezelési Szabályzat meg nem tartására, a felperes hibás munkavégzésére, vagy a munkáltató érdekeinek megsértésére. Nem vitatottan az alperes a felmondásban alkalmazott olyan megállapítást, hogy „Munkájával szemben kifogások merültek fel, több alkalommal hibázott”. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez azonban nem felel meg az MK.95. számú állásfoglalásban foglaltaknak.
- [22] A felperes és a munkáltatóijogkör-gyakorló közötti veszekedéssel kapcsolatosan helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ennek tényét és a történetek módját az alperes a perben nem tudta bizonyítani, és ezt az ő terhére kell értékelni, mivel a felmondás indokainak valóságát és okszerűségét a perben a munkáltató bizonyítja. A felmondás jogszerűsége körében nem értékelhető az az alperesi hivatkozás, hogy a betegállománya alatt a felperes más szakszervezet érdekében megjelent a munkáltatónál.
- [23] Helyesen értékelte a felperes munkahelyéről eltávozását az elsőfokú bíróság. A felperes azért ment el a munkaidő lejártát megelőzően, mert rosszul lett, ezt követően orvosi igazolás is alátámasztotta az eljárását.
- [24] Nem volt munkaköri kötelezettségszegés az, hogy a felperes nem adta le a munkáltató felszólítására a pénzkazetta és a szekrény kulcsát. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperest úgy szólította fel ezek átadására, hogy tegyen eleget a Pénzkezelési Szabályzat vonatkozó rendelkezésének, és a kulcsokat pénztárazzással, jegyzőkönyvbe foglaltan tegye le. Ilyen utasítást a munkáltató nem igazolt. A felperes egyszemélyi felelőse volt a pénztár kezelésének, és mint ilyen jogosult volt megtagadni a kulcs leadását, hiszen enélkül egyértelműen szabályzatot sértett volna, másrészt ráhatása sem lehetett arra, hogy a távollétében a pénztárat ki, hogyan kezeli.
- [25] A felperes megtérült jövedelmét az elsőfokú eljárásban az alperes nem vitatta, azt csak a határidőn túl benyújtott fellebbezés-kiegészítésében tette meg, illetve a másodfokú eljárásban megtartott tárgyaláson adott elő olyan igazolást, amely szerint a felperesnek további megtérült jövedelmei voltak. A másodfokú bíróság utalt a Pp. 235. § (1) bekezdésére azzal, hogy új tényre és bizonyítékra az alperes a határidőn túl benyújtott fellebbezés kiegészítésében hivatkozott, ezért a másodfokú bíróság ennek figyelembe vételét és az ítélet e szerinti felülbírálatát mellőzte. Utalt a BH2003.449. számú eseti döntésre, amely szerint a fellebbező fél a fellebbezési határidő leteltét követően már nem támadhatja alappal a vele szemben előterjesztett kereset összecszerűségét, ha azt sem az elsőfokú eljárásban, sem pedig a fellebbezésében nem vitatta.
- [26] A felperes a másodfokú eljárásban az elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítésének összegét 160.000 forinttal leszállította. Elismerte, hogy nem jelentette be, miszerint egy másik szakszervezeti

szervtől havi 10.000 forint megbízási díjban részesült. Ezért a másodfokú bíróság a felperes által elismert összeggel a marasztalás összegét leszállította.

- [27] A másodfokú bíróság felhívására az alperes nem igazolta, hogy a felperes részére a végkielégítést, illetve a felmondási időre járó bérkülönbözetet megfizette, ezért ennek megtérítéséről helytállóan döntött az elsőfokú bíróság.
- [28] Az igazolások kijavítása azért indokolt, mert az alperes rosszul állapította meg a felmondási idő kezdetét figyelemmel a felperes keresőképtelenségére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [29] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen - a kereset-leszállítás és az elsőfokú ítélet egyértelmű elírásának pontosítására nem kiterjedően - az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte a kereset elutasításával. Másodlagosan az eljáró bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.
- [30] A felülvizsgálati érvelés szerint az alperes felmondása az Mt. 64. § (1) bekezdésében rögzített feltételrendszernek megfelelt, a felmondás valós, világos és okszerű volt. Az eljáró bíróságok a felmondásban foglaltakat, valamint a perbeli bizonyítékokat nem a jogszabályoknak és a következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően értékelték, sérült a Pp. 206. §-a és 221. §-a.
- [31] A bíróságok tévesen hivatkoztak arra, hogy a felperes eltávozásának oka a rosszullete lett volna, ezért azt jogszerűnek találták. Ezzel szemben V.F. a tanúnyilatkozatában állította, hogy „Inkább a felperes volt aki mérges volt, neki volt emelt hangja, B.J. nem beszélt emelt hangon ... Betegség nyomát nem láttam rajta”.
- [32] A felperes emelt hangon, meg nem engedhető stílusban beszélt a felettesével. A munkáltatóijogkör- gyakorlójával közölte, hogy „erre most nem ér rá”, ami a munkaviszonyban megengedhetetlen, és a jó szándékú vezető tekintélyének csorbítására alkalmas.
- [33] Mindkét bíróság tévesen értékelte az alperes terhét azt a körülményt, hogy a felperes a kulcsokat nem adta át, mert maga felelt a pénztárkezelésért. Határozott munkáltatói utasítás ellenére nem adta át a kulcsokat, ez pedig a felperes javára semmiképpen nem értékelendő. Nem álltak fenn a feltételei annak, hogy az Mt. 54. §-ában foglaltak szerint az utasítást megtagadhatta. A felperes személyes és személyeskedő okok miatt tagadta meg a kulcsok átadását, ezáltal akadályozta a munkáltató megfelelő működését.
- [34] A felperes az együttműködési kötelezettségét sértette meg azzal, hogy 2013. május 29-én egy kongresszus miatt dolgozott más szakszervezet részére. Amennyiben ezt az egészségi állapota engedte, úgy a munkáltatónál a kulcsok átadásáról is intézkedhetett volna.
- [35] A jóhiszemű felperesi szándék hiánya vezetett arra, hogy a felmondás indokolásának foglaltak szerint fel kellett törni a munkáltatónál elhelyezett szekrényeket, amelyek kulcsát a felperes nem adta le. Tévesen és szükségtelenül került vizsgálatra, hogy milyen iratok voltak a szekrényben, mert a munkáltató megítélési körébe tartozik, hogy melyekhez való hozzáférést tartja nélkülözhetetlennek.
- [36] V.F. tanúnyilatkozata igazolta, hogy az üdülési foglaltságokat tartalmazó irat a lezárt szekrényben volt. Az elsőfokú ítélet bizonyíték nélkül rögzíti, hogy számítógépen is tárolva voltak hozzáférhető módon az üdülési foglaltságok, mert ilyen nem volt, és erre vonatkozó perbeli adat sem áll rendelkezésre.
- [37] Az alperes hivatkozott a BH1997.340., BH2002.29., és a BH1995.176. számú eseti döntésekre.
- [38] A jogerős ítélet sérti az Mt. 167. § (3) bekezdésében foglaltakat, ugyanis a felperes azt nem igazolta megfelelően, hogy a kárenyhítési kötelezettségének eleget tett. A másodfokú eljárásban elismerte, hogy 10.000 forint összegű jövedelmet kapott, egyebekben elfogadható nyilatkozatot nem tett arra nézve, hogy miként próbált elhelyezkedni. Ennek vizsgálatára egyik eljáró bíróság sem tért ki,

holott a másodfokú eljárásban már megmutatkozott a felperes szavahihetlensége, ugyanis jobb tudomása ellenére sem csökkentette a kereseti követelését az elsőfokú eljárásban.

- [39] Az alperes érvelése szerint az elsőfokú bíróság eljárása a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt alapvető garanciális szabályt is sértette. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni. Erre vonatkozó részletes kitanítás nem szerepel a bíróság általi kötelezések között, csak egy általános tartalmú, ellenőrizhetetlen utalás van az 5. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldalának 8. bekezdésében. Annak hiányos tartalma sérti a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakat, tehát már az elsőfokú eljárás alatt súlyos eljárási szabálysértés fennállása állapítható meg.
- [40] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [41] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [42] A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Így kizárólag azon felülvizsgálati érvelések voltak vizsgálhatóak, amelyek tekintetében a konkrét jogszabályi hely és a jogszabálysértés módja is megjelölésre került.
- [43] A bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékeli és a per összes releváns körülményére figyelemmel - meggyőződése szerint - bírálja el, mérlegeli, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentét miként oldható fel [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve [Pp. 206. § (1) bekezdés]. E mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnni, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173.).
- [44] Jelen esetben az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során nyilvánvalóan és alapvetően téves következtetésre nem jutottak, ezért a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot.
- [45] Az alperes alaptalanul sérelmezte, hogy a bíróságok megsértették a Pp. 3. §-ában foglaltakat. Az elsőfokú bíróság a 2. számú végzés mellékletében részletesen tájékoztatta a feleket a bizonyítási szabályokról, és rögzítette, hogy az alperest terheli annak igazolása, miszerint a felmondás indoka valós, és okszerűen vonta maga után az adott munkáltatói intézkedést. Ezen kioktatást az első fokon eljáró bíróság 2013. december 11-én megismételte (5. sorszámú jegyzőkönyv, 2. oldal 8. bekezdés). Ebből következően eljárásjogi jogszabálysértést nem lehetett megállapítani.
- [46] A másodfokú bíróság ítéletében helytállóan fejtette ki, hogy a felperes és a munkáltatóijogkör-gyakorlója közötti nézeteltérés körülményeit, a felperes ekkor tanúsított magatartását az alperes ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan nem igazolta annak ellenére, hogy a felmondásban szereplő indokok valóságát és okszerűségét neki kellett bizonyítania. A bizonyítatlanság pedig az ő terhére értékelendő.
- [47] Az alperes megalapozatlanul állította, hogy a felperes rosszul létre hivatkozással indokolatlanul távozott a munkaidő lejárta előtt legfeljebb 30 perccel a munkahelyéről. A felettesével közölte a

rossz közérzetét, és azt V.F. tanú is állította, hogy a felperesen „betegség nyomait nem látta”, azonban azt megerősítette, hogy rendkívül ideges volt. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a felperest a következő munkanapon az orvos betegállományba vette. Annak pedig nincs kiemelt jelentősége, hogy a felperes távozásakor betegsége és nem rossz közérzetre hivatkozott, mivel az egészségi állapotát jelölte meg távozása okául, és ennek tényét orvos igazolta, amikor betegállományba vette.

- [48] Önmagában az a körülmény, hogy a felperes távozásakor a felettesével azt közölte, hogy „erre most nem ér rá”, nem alapozza meg a jogviszony megszüntetés jogszerűségét különös figyelemmel arra, hogy a felettes tekintélyét csorbító magatartást a felmondás nem tartalmazta, ezt csak a felülvizsgálati kérelem állítja.
- [49] Az eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy a felperes az Mt. 54. §-ában foglaltakat nem sértette meg, amikor távozásakor nem adta le a páncélszekrény, illetve a szekrény kulcsait. Egyszemélyi felelőse volt a pénztár kezelésének, elszámolási kötelezettséggel tartozott. A Pénzkezelési Szabályzat előírásainak betartása nélkül nem volt köteles a kulcsot leadni különös tekintettel arra, hogy a kialakult szokás szerint azt pénteken magával vitte, és hétfőn hozta vissza. A munkáltatójogkör-gyakorló nem adta alapos indokát annak, hogy miért vette volna el a felperestől a kulcsokat azáltal megszegve a belső szabályzatokat. Az alperes állította, hogy a kulcsok átadására személyeskedő ok miatt nem került sor, a felperes ezzel szemben egyértelműen - és méltányolhatóan - azzal indokolta az eljárását, hogy ezzel a pénzkezelési szabályokat megszegte volna, illetve utóbb esetlegesen nem tudta volna bizonyítani, hogy a pénzt megfelelően kezelte.
- [50] A munkáltató maga döntheti el, hogy mely iratokat talál nélkülözhetetlennek, jelen esetben azonban nem bizonyította, hogy olyan okmányokhoz vagy kimutatásokhoz nem fért hozzá, amelyek indokolttá tették azon intézkedését, hogy a felperes betegállományának első délelőttjén feltörjék a szekrény zárjait.
- [51] A felperes 2013. május 29-ei más kongresszus lebonyolításában való részvétele a jelen perben nem volt értékelhető mint együttműködési kötelezettséget sértő magatartás figyelemmel arra, hogy ez a felmondás indokául nem szerepelt.
- [52] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte az Mt. 167. § (1) bekezdésének téves alkalmazását, mivel hivatkozása szerint a felperes nem igazolta megfelelően, hogy a kárenyhítési kötelezettségének eleget tett.
- [53] A Kúria Mfv.II.10.183/2015. számú ügyben hozott elvi határozata szerint a munkaviszony jogellenes megszüntetése esetén a kárt okozó munkáltatót terheli a bizonyítás a munkavállaló kárenyhítési kötelezettsége körében. Az alperes a felperes megtérült jövedelmét az elsőfokú eljárásban nem vitatta, így e körben az eljáró bíróságot a Pp. 3. §-a szerinti külön kioktatási kötelezettség sem terhelte. A határidőn túl benyújtott fellebbezés-kiegészítésnek, illetve a másodfokú eljárásban előterjesztettek vizsgálatának pedig már nem lehetett helye a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése alapján.

A döntés elvi tartalma

- [54] *A pénztár kezeléséért egyszemélyi felelősséggel tartozó munkavállalónak nem róható fel azon magatartás, hogy a felettesel történt szóváltás követően annak kellően nem indokolt, a szokásokkal ellentétes utasítása ellenére - a Pénzkezelési Szabályzatban foglaltak betartása, átadás-átvétel nélkül - nem adja le a páncélszekrény kulcsát (Mt. 54. §; Mt. 64. §).*

Záró rész

- [55] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

- [56] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [57] Az alperes az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján köteles a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.
- [58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. március 22.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
dr. Hajdu Edit s.k. bíró**